

Lukasevangeliet

Lukasevangeliet er ifølge traditionen skrevet af lægen Lukas, der rejste sammen med Paulus, som det fortælles i Apostlenes Gerninger. Han er nævnt i tre af Paulus' breve som hans medarbejder. I Apostlenes Gerninger er der afsnit, hvor forfatteren skriver "vi" og "os", når han/Lukas fortæller om Paulus og Lukas rejser.

Lignelserne om tab og at blive fundet

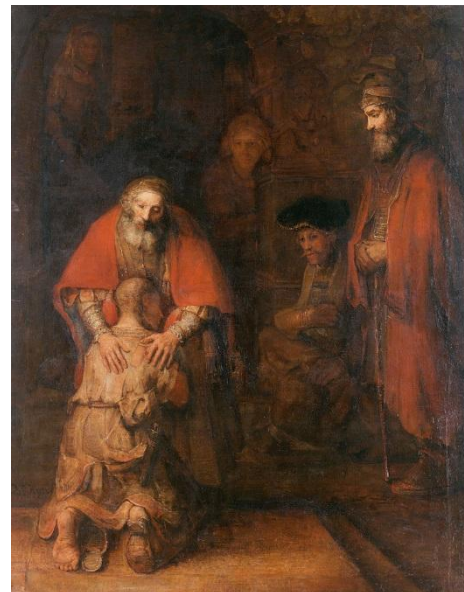
I Lukasevangeliet er der tre lignelser, der handler om at tabe og genfinde. Den ene handler om det mistede får, den anden om den tabte mønt. De står i kapitel 15, vers 11-32. De kan med god meing læses, før man går til lignelsen om den fortabte søn. Den tredje om den fortabte søn.

Lignelser

Jesus brugte tit lignelser, når han skulle forklare menneskene om, hvem Gud er og hvordan forholdet mellem Gud og mennesker er. Det store og svære spørgsmål gøres småt og forståeligt idet man sammenligner noget forståeligt og siger, at det fortæller, hvordan det uforståelige er. Der ligger ikke en underforstået mening i lignelsen. Den er lige ud af landevejen og tjente pædagogiske formål.

Allegorien

De første kristne opfattede dog ofte lignelserne som allegorier. En allegori (på græsk: at sige noget andet med det man siger) er en historie, som dækker over en skjult mening, som skal afkodes. En mening som de kristne havde fået evnen til at forstå, men som var lukket for de ikke-kristne. Sådan udlægges derfor mange lignelser af de første kristne, og det kan være sjovt at prøve om børnene /eleverne kan gøre det, når de hører historien.

Sorgen og glæden

De tre lignelser hos Lukas handler om, at folk genkender og sammenligner den sorg og glæde, som de oplever, når de mister noget med den glæde og sorg, som Gud ifølge Jesus oplever, når mennesker kommer væk fra ham gennem deres onde gerninger.

Omvendelsen

I de to første lignelser er det sammenligningen mellem hyrden og kvinden og så Gud, som den, der søger noget, der er blevet væk. I lignelsen om den fortabte søn er det både Gud, der sammenlignes med en far, der tilgiver sin søn og sønnen, der vender om fra sine vildfarelser, som sammenlignes med mennesket. Endeligt er det den ældste søn, som sammenlignes med fordømmelsen, som mennesket kan give den, der vender om, selvom faderen modtager den fortabte og genfundne søn.

En allegori kunne være...

Lignelsen forstået som allegori kunne være, at man tolkede den fortabte søn som de kristne og den ældste søn som jøderne.

